

чистия доходъ достига само 600,000 турски лири. Султана се отказалъ да потвърди това постановление, а *бонхолдерситѣ* (bondholders) протестирали, но Румелия се основала на 16 ст. отъ Статута, която я оправдава.

До сега нѣмало дългъ, на който да плащатъ проценти; а общата сума на влоговетѣ въ полза на господарството не надминава двадесетъ франка на човѣкъ (на глава), а пъкъ Французитѣ плащатъ петъ пжти повече. Но тъй като, влѣдствие прѣходното положение на страната, и тѣзи даждия сж постигнали неправилно, то се явила необходимостъ да заематъ нѣколко милиона отъ Оттоманската банка, което развълнувало умоветѣ и спомогнало на недавната революция.

Румелия печата всѣка година на български и френски систематическо годишно изложение, отъ което азъ позаимствовахъ нѣкои интересни цифри. Въ страната има 160,555 данѣкоплатци, които плащатъ непосредствено на господарството всѣкий по 22 гроша или около 5 франка на глава. Числото на общинитѣ е твърдѣ значително: тѣ сж 1,343 на население 815,946 жители, което съставлява около 600 жители на община. Петъ-тѣ прави налози, които съставляватъ изобщо 47,054,184 гроша, се исплащатъ отъ жителитѣ, които, споредъ вѣроисповѣданіе, се разпрѣдѣлятъ така:

Българи православни плащатъ . . .	35,418,456	гроша.
Турци	8,948,242	„
Гърци	2,202,513	„
Българи католици	378,439	„
Ерменци	66,304	„
Евреи	40,140	„

Тъй като гърцитѣ изобщо сж значително по достаточни отъ българитѣ, то отъ приведеното по горѣ се вижда, че тѣ въ Румелия сж отъ 16 до 18 пжти по малко отъ българитѣ.

— Дълговетѣ, които сж направили господарствата на истокъ влякатъ слѣдъ себе си послѣдствия, които възмушаватъ човѣческитѣ чувства. Лихваритѣ прѣвръщатъ великитѣ държави въ спжтници на сѣдебния приставъ, и при тѣхното съ-